

Cropping Systems for Rainfed Areas of the Northeast Thailand

I. Cropping Systems in Upland Areas

Aran Patanothai, Terd Charoenwatana,

Anan Polthanee, and Suwit Lachasiriwong

SUMMARY

For upland area, the cropping systems tested in 1975 and 1976 under the Cropping Systems Project of Khon Kaen University included intercropping of cassava with field crops, kenaf-field crop double cropping, and double cropping of field crops. The results are summarized as follows :

1. Intercropping of cassava with field crops

1.1 Suitability of different field crops for intercropping with cassava

The trial was conducted in 1976 both in the university farm and in the farmers' field. In the university farm, the trial was conducted in four replicates, but in the farmers' field the systems were tested in large-plot nonreplicated trial.

In the university farm, four crops were tested in 1975, and six crops were tested in 1976. Crops tested included mungbean, soybean, peanut, upland rice, sorghum, and cowpea. For farmer field trials, seven crops were tested in one location in 1975, and tree location in 1976. Corn was the additional crop included. These trials were conducted by project personnel. In 1976, there was a second type of trial inwhich the farmers

conducted the trial themselves. Peanut, mungbean, and cowpea were the crops tested in the second type.

Although the yields of the intercrops in 1976 were relatively poor due to drought stress, the results indicated that, in general, yields of cassava intercropped with mungbean, soybean, and peanut were at the same level as that of solid planting, but other crops reduced the yield of cassava to some extent. Among the crops for intercropping with cassava, but these two crops particularly mungbean still have high risk of failure both from unfavorable climatic conditions and from insect damages.

1.2 Fertilizer trial for cassava-legume intercropping

In this trial, solid planting of cassava was compared with intercropping of cassava with peanut, soybean, and mungbean in three fertilizer levels (0, 25, and 50 kg/rai of 17-17-17 fertilizer). The trial was conducted in the university farm in 1976. No response to fertilization was obtained for neither cassava or legume yields.

1.3 Comparison of single-row and double-row patterns of cassava-legume intercropping

In 1976, mungbean, soybean, and peanut were intercropped with cassava in single-row and double-row intercropping patterns. Due to poor stand of the legumes, no yield difference was observed between the two patterns.

2. Double cropping of field crops after kenaf

In 1975, six crops were planted after kenaf on November 17 in the University farm. Crops planted included mungbean, cowpea, peanut, yambean,

sorghum, and pearl millet. None of the crops produced any harvestable seed yield due to insufficient moisture.

In 1976, the trial was conducted in the university farm and in the farmers' fields in three villages. Water melon and pigeon pea were the additional crops included. Plantings were done during October 5-25, depending upon locations. Poor yields were obtained for all crops. It appeared that, planting in October was too late for second crop, since moisture was insufficient for the plant to produce satisfactory yield.

3. Double cropping of field crops

In 1976, combinations of double cropping of field crops were tested in the university farm and in the farmers' fields in three villages. In the University farm, the first crops included peanut, mungbean, soybean, cowpea, sorghum, corn upland rice, and sesame; the second crops are peanut, mungbean, soybean, cowpea, and sorghum. In the farmers' fields, the first crops were peanut, mungbean, and sorghum; the second crops were peanut, mungbean, cowpea, and sorghum.

Satisfactory yields were obtained only in some cases, others were poor. Peanut followed by mungbean or peanut and mungbean followed by peanut or mungbean appeared to be the promising combinations. However, these crops still have high risk of failure from unfavorable soil and climatic conditions and damages from insect pests. To be successful, further improvements in management are needed.

ระบบการปฎิรักษาอย่างน่าฝันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

I. ระบบการปฎิรักษาในที่ก่อน

อาจารย์ พัฒโนทัย เทอด เจริญวัฒนา อันันท์ พลชนก และ สุวิทย์ เดือนศิริวงศ์

พื้นที่ส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นชุมชนเล็กๆ บริเวณที่ก่อน เป็นที่ปฎิรักษาไว้ และบริเวณที่อุดมใช้ในการทำนา เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบการปฎิรักษา ทางโครงสร้างระบบการปฎิรักษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แบ่งพื้นที่เพาะปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะของพื้นที่และพื้นที่ปฎิรักษา ได้แก่ ที่ก่อน ที่นาตอน และที่นาอุดม ในการจัดระบบการปฎิรักษาสำหรับที่กินประเทททั่วไป เหล่านี้ ทางโครงสร้างฯ ได้ยึดพื้นที่กินประเพรษปฎิรักษาอยู่แล้ว เป็นพื้นที่หลัก และพยายามที่จะเพิ่มพื้นที่อื่นเข้าไป เพื่อให้ใช้ที่กินและแรงงานใหม่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับที่ก่อน พื้นที่หลักที่กินประเพรษปฎิรักษาอยู่ ได้แก่ มันสำปะหลัง และปอแก้ว พื้นที่อื่นมีปฎิรักษาอยู่เป็นส่วนน้อย ระบบการปฎิรักษาที่ทำการทดลองแยกให้เป็น 3 ชนิด คือ

1. การปฎิรักษาแบบมันสำปะหลัง
2. การปฎิรักษาแบบปอ
3. การปฎิรักษา 2 ครั้ง

งานทดลองของโครงสร้างฯ เริ่มตั้งแต่ปี 2518 การทดลองกระทำทั้งในไร่ ทดลองของมหาวิทยาลัยฯ และในไร่สิการ รายงานนี้เสนอผลงานของโครงสร้างฯ ที่ทำในที่ก่อน ในปี 2518 และ 2519 การปฎิรักษาอย่างน่าฝันแต่เพียงอย่างเดียว

1. การปฎิรักษาแบบมันสำปะหลัง

1.1 การทดลองนิคของพื้นที่ปฎิรักษาแบบมันสำปะหลัง

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะหาขนาดนิคของพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปฎิรักษาแบบมันสำปะหลัง โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีภูมิประเทศภูมิภาคต่อตัว ทั้งนี้ เพราะเชื่อว่าพื้นที่ที่มีภูมิประเทศภูมิภาคต่อตัวจะช่วยลดการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของดินจากการปฎิรักษาแบบหลังลงให้น้อยลง มากกว่า ไม่นาน

แบ่งออกໄກเป็น 2 ส่วน คือ การทดลองในไร่ทดลองของมหาวิทยาลัยฯ และการทดลองในไร่สีกร

1.1.1 การทดลองในมหาวิทยาลัยฯ การทดลองนี้เป็นการเบรียบเที่ยบการปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียว กับการปลูกมันสำปะหลังแบบถ่ายพืชทั้งๆ ที่ทำการทดลองทิศก่อต้น 2 ปี คือในปี 2518 และปี 2519

ในปี 2518 พืชที่ปลูกแคมมี 4 ชนิด คือ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง และ ข้าวไร่ ใช้แผนการทดลองแบบ randomized complete block มี 4 ชั้น ขนาดแปลงอยู่ 10×30 ตร.ม. ปลูกมันสำปะหลังโดยใช้ระยะ $1 + 1$ ม. พืชแคมม์ปลูกระหว่างมันสำปะหลัง ถั่วหั้งสามชนิดปลูกโดยใช้ระยะระหว่างหลุม 20 ซม. ตอนแรกให้เหลือ 1 ท่อนหลุ่ม ข้าวไร่ยอดเป็นหลุมห่างกัน 30 ซม. มันสำปะหลังใช้พันธุ์พื้นเมือง ถั่วเขียวใช้พันธุ์ MG 50-10 A ถั่วลิสงใช้พันธุ์ไทยาน 9 ถั่วเหลืองใช้พันธุ์ ส.จ. 1 และข้าวไร่ใช้พันธุ์อมอน กอนปลูกใช้ปุ๋ย $17-17-17$ ในอัตรา 50 กก./ไร่ โดยวิธีหัวน้ำแล้วราดกลบ ปลูกมันสำปะหลังเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2519 และปลูกพืชแคมม์หลังจากปลูกมันสำปะหลัง 5 วัน ตลอดฤดูปลูกมีการคายหม่าล่า 2 ครั้ง และฉีดยาฆ่าแมลงให้ถ้วน 2 ครั้ง

ในปี 2519 พืชที่ทดลองปลูกแคมมี 6 ชนิดถ่ายกันคือ ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วพุ่ม ข้าวฟ่าง และข้าวไร่ ถั่วพุ่มใช้พันธุ์พื้นเมืองที่ปลูกกันอยู่ห่างແตนภาคกลาง ข้าวฟ่างใช้พันธุ์ของการคายหม่าล่า ส่วนพืชอื่นๆ ใช้พันธุ์เดียวกันที่ใช้ในปี 2518 วิธีการทดลอง กระทำเช่นเดียวกันในปี 2518 ยกเว้นปุ๋ยที่ใส่ใช้ปุ๋ย $3-12-12$ ในอัตรา 50 กก./ไร่ และขนาดแปลงใช้ $8 + 10$ ตร.ม. ถั่วพุ่มใช้ระยะระหว่างหลุม 20 ซม. ข้าวฟ่างปลูกเป็นแท่ง แล้วถอนแยกให้หันห่างกัน 10 ซม. มีการคายหม่าล่า 3 ครั้ง และฉีดยาฆ่าแมลงเนื้aphael ถั่วลิสง 2 ครั้ง

ผลผลิตของมันสำปะหลังและพืชแคมม์แสดงในตารางที่ 2 ในปี 2518 ผลผลิตของมันสำปะหลังอยู่ในเกณฑ์ต่อน้ำหนักต่อ นิคกันปี 2519 ซึ่งมันสำปะหลังให้ผลผลิตสูง ทรงกันช้านในปี 2518 พืชแคมม์ส่วนใหญ่ให้ผลต่ำกว่าปี 2519 ทั้งนี้ เพราะในปี 2519 มีช่วงที่ฝนแห้ง ทำให้กระบวนการกระเทือนต้องลดลงพืชที่ปลูกแคมม์อย่างมาก โดยเฉพาะถั่วเหลืองและถั่วเขียว

สำหรับการทดลองนี้มันส่วนประหลังที่ปูรุกแคมควยถั่วอิสิง ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และข้าวไร่ มีแนวโน้มที่จะให้ผลผลิตมากกว่า เมื่อไม่มีการปูรุกแคมเล็กน้อย แต่ไม่ถึงกับมีน้ำยำสำคัญในทางสถิติ หากการปูรุกแคมควย ถั่วพุ่ม ข้าวฟ่าง และข้าวโพด จะทำให้ผลผลิตของมันส่วนประหลังลดลง

ตารางที่ 3 แสดงมูลค่าของผลผลิตต้นทุนที่เป็นเงิน และรายได้สุทธิจากการปูรุกระบบทั่วไป ในปี 2518 ซึ่งพืชแคมให้ผลลัพธ์พอสมควร การปูรุกแคมควยถั่วเขียวจะให้รายได้สุทธิสูงกว่าปูรุกมันส่วนประหลังอย่างเดียว สำหรับถั่วอิสิงถ้าไม่ปูรุกมันยังคงคาดว่าจะทำรายได้ไม่แพ้ถั่วเขียว แต่ในปี 2519 ซึ่งพืชแคมให้ผลไม่ดี การปูรุกมันส่วนประหลังอย่างเดียวให้ผลตอบแทนสูงที่สุด

1.1.2 การทดลองในโรงเรือน

ในปี 2518 ได้ทำการทดสอบแบบแบ่งสาขาวิชาในโรงเรือน 1 แห่ง กับ ๑ กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น พืชแคมที่ทดลองปูรุก ไก่แกะ ถั่วเขียว ถั่วอิสิง ถั่วเหลือง ข้าวฟ่าง ข้าวโพด ถั่วพุ่ม และข้าวไร่ มันส่วนประหลังที่ปูรุกแคมควยถั่วเขียว ถั่วอิสิง และถั่วเหลือง ใช้เนื้อที่ปูรุกชนิดละ ๑ ไร่ สำหรับการปูรุกแคมควยพืชอื่นใช้เนื้อที่ปูรุกชนิดละ ๔ ไร่ ทำชำนาญ ข้าวฟ่างใช้พื้นที่ IS 8719 E 173 ข้าวโพดใช้พื้นที่ Thai composite no.1 DMR พืชอื่นใช้พื้นที่เดียวกับการทดลองในมหาวิทยาลัย ทดลองดูปูรุกมีการตายหม่า ๓ ครั้ง แต่ไม่มีการใส่ปุ๋ยและน้ำยา มันส่วนประหลังปูรุกันที่ 29 มิถุนายน 2519 และพืชแคมปูรุกเมื่อมันส่วนประหลังโดยประมาณ ๔-๕ นิ้ว การคำนวณงานหั่นหมักกระทำโดยคานงานและเจาหน้าที่ของโครงการ

ในปี 2519 การทดสอบกระทำ ๒ แบบ คือ แบบที่หนึ่งคำนวณงานโดยเจ้าหน้าที่ของโครงการ ในแบบนี้ส่วนประหลังของกษิกร และแบบที่สองให้กษิกรห้ามหอยอย่างโดยทางโครงการ จัดเบ็ดพื้นที่ให้และให้คำแนะนำในการปูรุกปฏิบัติ การทดลองที่ทำโดยเจ้าหน้าที่ของโครงการ ทำ ๓ หมู่บ้าน คือ บ้านม่วง บ้านป่าสาน อ.เมือง และบ้านแทก อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น พืชที่ปูรุกแคม ไก่แกะ ถั่วอิสิง ถั่วเขียว ถั่วพุ่ม ถั่วเหลือง ข้าวโพดไร่ และข้าวฟ่าง ขนาดแปลงยอด ๗ + ๔๐ ตร.ม. ทำชำนาญ ในมีการใส่ปุ๋ย แม้เมื่อการใช้ยากำจัด

ตารางที่ 1 ผลผลิต (กก./ไร่) ที่ได้จากการปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียว และการปลูกมันสำปะหลังแบบครายพืชในชนิดต่าง ๆ (การทดลองในมหาวิทยาลัยชอนแกน ปี 2518 และ 2519)

ระบบการปลูก	ปี 2518		ปี 2519	
	มันสำปะหลัง	พืชแฝง	มันสำปะหลัง	พืชแฝง
มันสำปะหลังอย่างเดียว	1387	-	4818	-
มันสำปะหลัง-ถั่วลิสง	1199	36*	4534	41
มันสำปะหลัง-ถั่วเหลือง	1159	46	4050	1
มันสำปะหลัง-ถั่วเขียว	1016	56	4246	13
มันสำปะหลัง-ถั่วพุ่ม	-	-	2045	1
มันสำปะหลัง-ข้าวไร	1245	20	4176	47
มันสำปะหลัง-ข้าวฟ่าง	-	-	2541	28
มันสำปะหลัง-ข้าวโพด	-	-	3898	56
L.S.D. (.05)	NS		941	
C.V. (%)	13.9		18.6	
วันปลูก	28 มิ.ย.		3 ก.ค.	

* บางส่วนถูกชนโดย และเสียหายจากการทำลายของเสี้ยนคิน

ตารางที่ 2 บัญชีรายรับ-จ่าย ค่านหันท์เบี้ยเงิน และรายได้สุทธิจากการซื้อกลั่นสำหรับอย่างเดียว เที่ยง
กิจการประจำปี สำนักงานดูแลความปลอดภัย ไวรอนิกาฯ (การทดลองในแนวทางวิทยาศาสตร์แผนก)

ปี 2518 หรือ 2519)

วัสดุการป้องกัน	มูลค่าของผลิตภัณฑ์/ปี			หนี้ทุนเงิน รายได้สุทธิ		
	2518	2519	(บาท/ปี) 2/	2518	2519	(บาท/ปี) 3/
ม้วน	ฟุ๊ลเบนซ์	รวม	ม้วน	ฟุ๊ลเบนซ์	รวม	
ม้วนสำปะหลังขวางไฟ	694	-	694	2409	-	2409
ม้วนสำปะหลัง-ถ้าอิสต์	600	180*	780*	2267	205	2472
ม้วนสำปะหลัง-ถ้าเหวี่ยง	580	230	810	2025	5	2030
ม้วนสำปะหลัง-ถ้าเขียว	508	336	844	2123	78	2201
ม้วนสำปะหลัง-ถ้าหุ่ม	-	-	-	1023	4	1027
ม้วนสำปะหลัง-ช้าไว	623	40	663	2088	94	2182
ม้วนสำปะหลัง-ช้ามาก	-	-	-	1271	42	1313
ม้วนสำปะหลัง-ช้าโตก	-	-	-	1949	101	2050

1/ ราคาที่ใช้ในการคำนวณ : ม้วนสำปะหลัง กก.ละ 0.50 บาท ถ้าล็อก และถ้าไม่ล็อก กก.ละ 5 บาท ถ้าเรียบ กก.ละ 6 บาท
ถ้าหุ่ม กก.ละ 4 บาท ถ้าไว กก.ละ 2 บาท ถ้ามาก กก.ละ 1.50 บาท และถ้าโตก กก.ละ 1.80 บาท

2/ คิดเฉพาะค่าหอน้ำพื้นที่ เนื้อที่พื้นที่ ค่าบุญ และยาเสพติด ส่วนรับมาบุญเป็นเงิน 225 บาท

* นับถือค่าแรงส่วนตู้ภัณฑ์โดยประมาณและเสียหายจากการทำลายของเจสเซนท์

แมลงศัตรูพืช ข้าวฟ่างใช้พันธุ์ເສດຖາວົງພື້ນຖານ ພຶກອື່ນເນື້ອນເຄີມ ສ້າງຮັບທີ່ກີດກຳທ່າເອງມີໜັງ
ໜັກ 5 ຮາຍຄວຍກັນ ພຶກແໜ່ນທີ່ປຸງກິໄກແກ້ ດັວເຊີຍາ ດັວລືສົງ ແລະດັວພຸ່ມ ແກ່ລະຂົນົມປຸງກິໃນເນື້ອທີ່
1 ໄວ່ ກີດກຳທີ່ປຸງກິຂົນົມເດີບວົນ 3 ຮາຍ ທີ່ປຸງກິ 2 ຂົນົມ 1 ຮາຍ ແລະທີ່ປຸງກິ 3 ຂົນົມ 1 ຮາຍ
ສ້າງຮັບຮາຍທີ່ປຸງກິ 3 ຂົນົມ ປຸງກິດັວເຊີຍາແໜ່ນໃນເນື້ອທີ່ 4 ໄວ່ ປຸງກິດັວລືສົງແໜ່ນ 6 ໄວ່ ແລະປຸງກິ
ດັວພຸ່ມແໜ່ນ 1 ໄວ່ ແປ່ງທີ່ກີດກຳທ່າເອງທັງໝົດໃນມີກາຣໃສ່ມູ່ຢູ່ແລະຈົກຍາ

ກາຮາງທີ່ 3 ແສດຜົດກາຣທົດລອງທີ່ກຳເນີນກາຣໂຕຍເຈົ້າຫຼານທີ່ຂອງໂຄຮົກກາຣ ໃນປີ
2518 ແລະ 2519 ພົດກາຣທົດລອງທັງ 4 ແປ່ງ ແສດຜົດໃຫ້ເໜີນວ່າກາຣປຸງກິແໜ່ນກວຍພື້ນຖານຫຼຸດດັວ
ຍກເວັນດັວພຸ່ມ ຈະໄນ້ທ່າໃຫ້ພົດລົກຂອງມັນສໍາປະລັດລອດ ແກ່ກາຣປຸງກິແໜ່ນກວຍຂ້າວໂພກແລະຂ້າວ
ຟ້າງ ຈະທ່າໃຫ້ພົດລົກຂອງມັນສໍາປະລັດລອດ ສ້າງຮັບດັວພຸ່ມ ພັນຍົງທີ່ໃຫ້ເປັນພັນຫຼຸ້ນເນື້ອງຈຶ່ງເປັນ
ເຕົາເລືອຍພັນກົມມັນ ທ່າໃຫ້ພົດລົກຂອງມັນລອດ ປັບປອນກົມພັນຫຼຸ້ນເປັນໂຮກໄວຣສ ຊິ່ງແມ່ນຈະ
ຈະນັກ ແກ່ໄມ້ຄ່ອຍທຶນັກ ຈຶ່ງຄວາມຈະຫາພັນຫຼຸ້ນໃໝ່ຈຶ່ງໃນເລືອຍແລະການຫານທ່ອໂຮກໄວຣສມາຫລອງ
ໃນໆ ພົດລົກຂອງມັນສໍາປະລັດແປ່ງນ້ານແອກກຳນາກ ເນື້ອງຈາກກົນອອນດູກຫຼຸ້ນ ຈຶ່ງໂກຮ່າງ ແລະ
ກິ່ງກີ່ອ ທ່າລາຍນາກທ່າໃຫ້ເລືອກນ້ອຍ ແລະກີດກຳຮູ່ແລຮັກຍາໄນ້ທີ່

ພົດລົກຂອງພື້ນທີ່ປຸງກິແໜ່ນສົວນີ້ໃໝ່ຢູ່ໃນເກີນທີ່ຕ່າງ ອ່າງໄຮກ໌ກາຣປຸງກິແໜ່ນ
ກວຍດັວເຊີຍທ່າໃຫ້ຮາຍໄກສຸ່ຫຼູງກວາກາຣປຸງກົມສໍາປະລັດຍ່າງເຄີຍທັງ 4 ແປ່ງ ສ້າງຮັບ
ກາຣປຸງກິແໜ່ນກວຍດັວລືສົງ ຊິ່ງແມ່ນສົວນີ້ໃໝ່ຢູ່ໃໝ່ລົກຂອງພົດລົກສູງກວາກາຣປຸງກົມສໍາປະລັດ
ຍ່າງເຄີຍວາ ແກ້ກົນຫຼຸ້ນທີ່ໃຫ້ໂຕຍເນັພະຄາເມັດພັນຫຼັກອ້າງສູງ ຈຶ່ງທ່າໃຫ້ຮາຍໄກສຸ່ຫຼູນທັງສູງ
ແລະກ່າວກວາກາຣປຸງກົມສໍາປະລັດຍ່າງເຄີຍວາ ທັນໜີ້ຂັ້ນອູ້ກັນພົດລົກຂອງດັວລືສົງທີ່ໄກ້ຈະນາກ
ນ້ອຍເພີ່ງໄກ ພື້ນສົວນີ້ໃໝ່ຈະໃຫ້ຮາຍໄກສຸ່ຫຼູນໄກລ້າເກີບເກີນທີ່ກ່າວກວາກາຣປຸງກົມສໍາປະລັດ
ຍ່າງເຄີຍວາ

ສ້າງຮັບພົດທີ່ໄກຈາກແປ່ງທີ່ກີດກຳເປັນຜູ້ທ່າ ແສດຜົດໃນກາຮາງທີ່ 4 ຈຶ່ງມີເນັພະປີ
2519 ພົດລົກຂອງພື້ນທີ່ແໜ່ນກໍານາກທຸກແປ່ງເພົ່າງແລ້ງ ນອກຈາກນີ້ດັວເຊີຍແລະດັວພຸ່ມຍັງດູກ
bean fly ທ່າລາຍນາກ ດັວລືສົງຄອນຫາງຈະຫານທອກຄວາມແໜ່ງແລ້ງ ແກ່ເສີຍຫາຍຈາກໝູນນາກ
ແລະນາງແປ່ງດູກໂນຍທ່າໃຫ້ເກີນພົດລົກໄກຕ່າ

ຈາກພົດກາຣທົດລອງປຸງກິທີ່ແໜ່ນມັນສໍາປະລັດ ທັງໃນນາງວິທາລີຍາ ແລະໃນແປ່ງ

กสิกร พอจะสรุปได้ว่า ถัวเรียบและถัวลิสง เป็นพืชที่มีทั่วไปในบล็อกที่สูงในการใช้ปููก
แซมมันสำปะหลัง แต่การปููกพืชหั้งสองกสิกรยังเสียงท่อการล้มเหลวอยู่มาก หั้งจากสภาพ
กินฟ้าอากาศและจากศักดิ์พืช จึงจำเป็นที่จะห้องทางปรับปรุงวิธีการปููกภูมิที่ให้ผลอัตรา^๒
การเสียงท่อความล้มเหลวลงอีก เป็นคนว่า หาระยะเวลาการปููกพืชแซมให้เสียงท่อช่วง
ปนแลงให้น้อยลง และหัววิธีการป้องกันกำจัดศักดิ์พืชที่ໄค้บล็อกสมควร และคำใช้จ่ายไม่สูง
จนเกินไปนัก อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการทดลองจะໄค์ผลไม่คันก แต่การปููกถัวแซมมันสำปะหลัง^๓
ที่ໄค์รับความสนใจจากการกสิกร เป็นอย่างมาก เพราะกสิกรก็ค่านิ่งถึงผลประโยชน์ของการที่พืช
กระถูลดหัวช่วยลดการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของคิน จากการปููกมันสำปะหลังอยู่ด้วย

1.2 การทดลองปูยสำหรับการปููกถัวแซมมันสำปะหลัง

การทดลองนี้วัดคุณประสิทธิภาพของปูย ที่มีผลผลิตของมันสำปะ-
หลัง และถัวที่ปููกแซม ปูยที่ใช้ໄค์กันนิ่งชนิดของปูยที่กสิกรจะหั้อໄค์ง่าย และอัตราที่
กสิกรพอจะมีกำลังหนุ่หั้อหั้อໄค์เป็นสำคัญ โดยเบรรี่บันเทียนการปููกมันสำปะหลังอย่างเดียว
และปููกมันสำปะหลังแซมค้ายถัวลิสง ถัวเหลือง และถัวเรียบ ในระดับปูยต่าง ๆ กัน ๓
อัตรา คือ ไม่ใส่ปูยเลย และใส่ปูย ๑๗-๑๗-๑๗ ในอัตรา ๒๕ กก./ไร่ และ ๕๐ กก./ไร่
ใช้แผนการทดลองแบบ split plot จัด main plot แบบ randomized complete
block design โดยมีอัตราปูยเป็น main plot และระบบการปููกเป็น sub-plot
ขนาดของ sub-plot เท่ากัน ๘ + ๘ ตร.ม. พื้นที่ของพืชต่าง ๆ ใช้พื้นที่เดียวกันที่กล่าว
มาแล้วในการทดลองแรก ทำการทดลองในปี ๒๕๑๙ ในบริเวณไร่ทดลองมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปููกมันสำปะหลังเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม และปููกพืชแซมวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๑๙

ผลการทดลองแสดงในตารางที่ ๕ ทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติเฉพาะผลผลิต
ของมันสำปะหลัง ปรากฏว่าการใส่ปูยระดับต่าง ๆ กัน ไม่ทำให้ผลผลิตของมันสำปะหลังแตก
ต่างกันในทางสถิติ แต่ระบบการปููกต่าง ๆ กันให้ผลผลิตของมันสำปะหลังต่างกัน และปฏิ-
กิริยาระหว่างระดับปูยและระบบการปููกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การปููกมันสำปะหลังอย่าง
เดียวให้ผลผลิตของมันสำปะหลังสูงกว่า เมื่อมีการปููกพืชแซม สำหรับการปููกพืชแซมทั้งสาม
ชนิดให้ผลผลิตของมันสำปะหลังในทางกัน แต่ทว่าการทดลองนี้มันสำปะหลังที่ปููกครั้งแรกออก

ตารางที่ 3 ผลผลิต มูลค่า ทันทุนที่เป็นเงิน และรายได้สุทธิ จากการปลูกมันสำปะหลังอย่าง
เดียว เทียบกับเมื่อปลูกแซมพืชพืชไร่ชนิดทางๆ (การทดลองในแปลงกิจการ
ปี 2518 และ 2519 คำนวณการโดยเจ้าหน้าที่ของโครงการ)

ระบบการปลูก	ผลผลิต(กก./ไร่)		มูลค่า(บาท/ไร่) ₁		ทันทุน ₂ /ที่เป็นเงิน (บาท/ไร่)	รายได้สุทธิ (บาท/ไร่)	
	มัน	พืชแซม	มัน	พืชแซม			
<u>ปี 2518 - แปลงข้างมหาวิทยาลัยขอนแก่น</u>							
มันสำปะหลังอย่างเดียว	1900	-	950	-	950	60	890
แซมพืชด้วยเขียว	1944	23	972	138	1110	76	1034
แซมพืชด้วยลิสง	1836	9	918	45	963	180	783
แซมพืชด้วยเหลือง	2043	13	1022	65	1087	75	1013
แซมพืชด้วยพูม	1816	2	908	8	916	73	843
แซมพืชขาวฟาง	1552	176	776	264	1040	64	976
แซมพืชขาวโพก	1772	0	886	0	886	73	813
แซมพืชขาวไร	1664	78	832	156	988	66	922
<u>ปี 2519 - แปลงกิจกรรษนาภิวง</u>							
มันสำปะหลังอย่างเดียว	1200	-	600	-	600	60	540
แซมพืชด้วยเขียว	1200	12	600	72	672	109	563
แซมพืชด้วยลิสง	1200	25	600	125	725	184	541
แซมพืชด้วยเหลือง	1200	0	600	0	600	83	517
แซมพืชด้วยพูม	1143	5	572	20	592	114	478
แซมพืชขาวฟาง	1143	15	572	22	574	64	510
แซมพืชขาวโพก	1086	8	543	14	557	73	486
<u>ปี 2519 - แปลงกิจกรรษนาป่าสาน</u>							
มันสำปะหลังอย่างเดียว	1029	-	515	-	515	60	455

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ระบบการปลูก	ผลผลิต(กก./ไร่)		มูลค่า(บาท/ไร่) 1/		หน่วย/ ที่เป็นเงิน	รายได้ทั้งหมด (บาท/ไร่)	
	มัน	พืชแพร์	มัน	พืชแพร์			
แม่นควายถัวเขียว	1029	20	515	120	635	112	523
แม่นควายถัวอิสิง	1029	39	515	195	710	184	526
แม่นควายถัวเหลือง	1029	0	515	0	515	79	436
แม่นควายถัวพุ่ม	800	10	400	40	440	110	330
แม่นควายขาวฟาง	857	17	429	25	454	64	390
แม่นควายขาวโพทก	829	7	415	13	428	77	451
<u>ปี 2519 - แบ่งกลุ่มบ้านแยก</u>							
มันสำปะหลังอย่างเดียว	257	-	129	-	129	60	69
แม่นควายถัวเขียว	257	12	129	72	201	109	92
แม่นควายถัวอิสิง	286	14	143	70	213	180	33
แม่นควายถัวเหลือง	286	0	143	0	143	83	60
แม่นควายถัวพุ่ม	200	11	100	44	144	110	34
แม่นควายขาวฟาง	229	31	115	46	161	64	97
แม่นควายขาวโพทก	229	11	115	20	135	77	58

1/ ราคาที่ใช้ในการคำนวณ : มันสำปะหลัง กก.ละ 0.50 บาท ถัวอิสิง และถัวเหลือง กก.ละ 5 บาท ถัวเขียว กก.ละ 6 บาท ถัวพุ่ม กก.ละ 4 บาท ขาวฟาง กก.ละ 2 บาท ขาวโพทก กก.ละ 1.50 บาท และขาวโพทก กก.ละ 1.80 บาท

2/ คิดเนื้ophysค่าพันธุ์ และค่ายาป้องกันภัย ไม่มีการใส่ปุ๋ย

ตารางที่ 4 ผลิต มูลค่า ทั้งหมดเป็นเงิน และรายได้ค่าห้องพักจากปรับเปลี่ยนสำหรับห้องพักต่อ ใบแบบที่ศึกษาของ (ปี 2519)

กิจกรรม	หมายเหตุ	หมายเหตุ	หมายเหตุ	ผลผลิต(กก./ไร่)		มูลค่า(บาท/ไร่)		ทุนที่ใช้	
				มน.	ไร่	มน.	ไร่	มน.	ไร่
นาข้าว เสียงนา	คง	มน.-ถัวพูน	1	1200	12	600	48	648	73
		มน.-ถัวเชียง	4	625	3.07	313	22	345	76
		มน.-ถัวลิสง	6	617	3.03	309	16	325	180
นาข้าวเล็ก รังสีกา	ปราสาท	มน.-ถัวเชียง	1	1200	9	600	54	654	76
นาข้าวเล็ก ยอดสี	ปราสาท	มน.-ถัวพูน	2	840	0*	420	0	420	73
นาข้าว อุดหา	นาข้าวเหลือง	มน.-ถัวเชียง	1	1400	5**	700	30	730	76
นาข้าวเปลือก พันคำ	นาข้าวเหลือง	มน.-ถัวลิสง	1	200	5	100	25	125	180
								-55	

* กิจกรรมที่เพิ่งเนื่องจากเครื่องพัฒนามัน

** ถูกประเมินส่วนมาก

1/ ราคาที่ใช้ในการคำนวณ มันสำราญหลัง กก.ละ 0.50 บาท ถ้วนสิ้น กก.ละ 5 บาท ถ้วนสิ้น กก.ละ 6 บาท ถ้วนสิ้น

กก.ละ 4 บาท

2/ คิดเฉพาะคาดอยู่ในบ้านดูแลและฟาร์มสัตว์ ในเมืองไว้สู่แหล่งค้าขาย

ໃນគົດທົ່ວມສິ່ງສອງຄົງ ແລະ ປາກງວ່າທັນທີປຸງຂ່ອມເຈົ້າຜູ້ເຕີບໂທໃນຕີ ຕັ້ນເຈົກແລະຫັວເລົກ ກໍາງກົມຄົນທີ່ປຸງກຸ່ຽນແຮກນາກ ໄດ້ທ່າການນັບຈຳນວນທັນໃຫຍ່ແລະຄົນເລົກໃນແຕລະແປລັງ ປາກງວ່າ ຈຳນວນທັນໃຫຍ່ອອງແປລັງທີ່ປຸງມັນສໍາປະຫຼັງອ່າຍ່າງ ເຊິ່ງມີມາກວ່າໃນແປລັງທີ່ປຸງພື້ນແຂມ ຈະນັ້ນ ຈຶ່ງໃນອາຈາກລ່າວໄກ້ຂັ້ນເຈນວ່າ ກາຮປຸງຄົວແຂມມັນສໍາປະຫຼັງຈະທຳໃຫ້ພລບລິຖອງມັນສໍາປະຫຼັງ ລອດ

ສໍາຮັບພື້ນທີ່ປຸງແຂມ ເນື່ອງຈາກປັນແລັງໃນທອນທັນ ທີ່ໃຫ້ກະທົບກະທະເຫືອນທົ່ວ ກາຮເຈົ້າຜູ້ເຕີບໂທຂອງຄົວເຫຼືອງແລະຄົວເຂົ້າມາກົດວ່າທັນສອງຂີ້ນົກລື່ມແລະໄຟ້ຄອຍກິດເມື່ອຕົກ ໂດຍ ເນັ້ນພະຄົວເຫຼືອງເມື່ອຕົກລື່ມໜົດ ເກັ້ນພລບລິຖືໃນໄຟ້ເລີຍ ຄົວລື່ສົງໄຟ້ຄອຍກະທົບກະທະເຫືອນກ່ອງກາວະ ແໜ້ງແລັງນາກນັກ ປະກອນກົມຄົວລື່ສົງອາຍຸນານກວ່າ ໃນຮະບະທີ່ເປັນເຈົ້າຜູ້ຜົນຕື່ອນ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ວັກເຈົ້າ ໄກສີ ແລະໄຟ້ພລບລິຖືພ້ອໃຫ້ ກາຮໃສ່ປຸ່ມໃຫ້ພລບລິຖືເລີ່ມຂອງຄົວລື່ສົງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໃນໃສ່ປຸ່ມເທິງ ເລືກນອຍ

ອລຈາກກາຮທຄລອນນີ້ພ້ອສຽບໄກ້ວ່າ ກາຮປຸງຄົວແຂມມັນສໍາປະຫຼັງໃນສ່າງພອງຄົນ ທີ່ກໍລ້າຍຄົງກົມແປລັງທຄລອນມ້າວິທາລີຍຂອນແກນ ກາຮໃສ່ປຸ່ມອ້າຈໃຫ້ພລບອນແຫນໄຟ້ຄົມຄາ

1.3 ກາຮເບີບບັນວິທີກາຮປຸງຄົວຄົວແຂມມັນສໍາປະຫຼັງແນບແຂມແດວເຕີວແລະແຂມແດວຄູ

ກາຮປຸງຄົວແຂມມັນທີ່ໃຊ້ອູ້ໃນກາຮທຄລອນອື່ນ ຈະເປັນກາຮປຸງແນບແຂມແດວເຕີວ ສື່ວ່າ ປຸງມັນສໍາປະຫຼັງໂດຍໃຫ້ຮະຍະ $1 + 1$ ມ. ແລ້ວປຸງພື້ນແຂມ 1 ແລ້ວ ໃນຮ່າງວ່າງແດວມັນສໍາປະຫຼັງ ກາຮທຄລອນນີ້ຕອງກາຮຈະກິມາວ່າ ດັບປຸງຄົວ 2 ແລ້ວ ໃນຮ່າງວ່າງແດວມັນສໍາປະຫຼັງ ຈະທຳໃຫ້ພລບລິຖອງຄົວເພີ່ມຂຶ້ນຮີອີນ ແລະຈະນີ້ພລບກະທົບກະທະເຫືອນທົ່ວພລບລິຖອງມັນສໍາປະຫຼັງ ອ່າຍ່າງໄຮ

ກາຮທຄລອນນີ້ມີ 7 treatments ສື່ວ່າ ປຸງມັນສໍາປະຫຼັງອ່າຍ່າງ ເຊິ່ງແລະປຸງມັນສໍາປະຫຼັງແນບແດວເຕີວ ຄົວເຫຼືອງແລະຄົວເຂົ້າມາ ກາຮປຸງແຂມຂອງພື້ນແກລະໝົນິດ ມີຫັ້ງປຸງແຂມແດວເຕີວແລະແດວຄູ ໃຊ້ແຜນກາຮທຄລອນແນບ randomized complete block design ມີ 4 ຊ້າ ຂາດແປລັງຍອຍ $10 + 8$ ກຣ.ມ. ກອນປຸງໃຫ້ປຸ່ມ $17-17-17$ ໃນອັກຕາ 50 ກກ./ໄຮ້ ທ່າກາຮທຄລອນໃນບົງເງິນໄວ້ທຄລອນມ້າວິທາລີຍຂອນແກນ ປຸງເນື່ອວັນທີ 4 ມັດຸນາຍັນ 2519 ມັນສໍາປະຫຼັງແລະພື້ນແຂມປຸງພ້ອມກັນ

ตารางที่ ๕ ผลบดีของมนต์ประหลังและพืชแพร่ที่สูง ๑๗-๑๗-๑๗ ในอัตราทางฯ กัน (ในทดสอบทางวิทยาลัยชอนแกน ปี ๒๕๑๙)

รับน้ำกรองดูด	๐ กก./๙ร	๒๕ กก./๙ร	๕๐ กก./๙ร	๑๙๖๔
มนต์ประหลัง พืชแพร่	มนต์ประหลัง พืชแพร่	มนต์ประหลัง พืชแพร่	มนต์ประหลัง พืชแพร่	มนต์ประหลัง พืชแพร่
(ตัน/๙ร) (กก./๙ร)	(ตัน/๙ร) (กก./๙ร)	(ตัน/๙ร) (กก./๙ร)	(ตัน/๙ร) (กก./๙ร)	(ตัน/๙ร) (กก./๙ร)
มนต์ประหลังอย่างเดียว	๔.๓๗	-	๔.๗๒	-
มนต์ประหลัง-ถั่วจิ้สัง	๓.๐๕	๙๒	๓.๕๑	๑๐๓
มนต์ประหลัง-ถั่วเหลือง	๒.๙๒	๐*	๓.๕๕	๐*
มนต์ประหลัง-ถั่วเขียว	๓.๓๘	๒๕	๔.๕๐	๑๙
มนต์	๓.๔๓	๔.๐๗	๓.๘๙	๓.๘๐

มนต์ประหลัง : C.V.main-plot ๒๔.๔. %

มนต์ประหลัง : มนต์ประหลัง ๓ พ.ค. ๒๕๑๙

sub-plot ๑๗.๙ %

L.S.D. (.05) ระดับปุ่ย = NS

รัฐมนตรี = ๐.๕๗ ตัน/๙ร *

* ปีกี้ม เก็บผลิตไม่ได้

๒๕๕

ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 5 ปรากฏว่าการปลูกวิธีดัง ๆ ในพื้นที่试验 ของมันสำปะหลังและพืชแซมแทรกต่างกันในทางสถิติ แต่เนื่องจากความอกรของถัวไม่ค่อยตื้หัวในจำนวนทันของถัวที่ปลูกแซมแบบแควก ไม่ทางจากแซมแบบเดี่ยวมากนัก ประกอบกับการเจริญเติบโตของถัวเหลืองและถัวเขียวไม่สม่ำเสมอ และประทະลงทำให้ผลผลิตต่ำ โดยเฉพาะถัวเหลืองเกือบไม่มีเมล็ดเลย ฉะนั้นการทดลองนี้จึงยังไม่อาจสรุปผลได้ชัดเจนได้ซึ่งต้องใช้เวลาอีกในปีต่อไป

ตารางที่ 6 ผลผลิตของมันสำปะหลัง (ตัน/ไร่) และผลผลิตของถัว (กก./ไร่) ที่ปลูกแซมแบบเดี่ยวและแควก (ไร่ทดลองมหาวิทยาลัยชอนแกน ปี 2519)

ระบบการปลูก	แซมเดี่ยวเดี่ยว		แซมแควก	
	มันสำปะหลัง	พืชแซม	มันสำปะหลัง	พืชแซม
มันสำปะหลังอย่างเดียว	4.48	-	-	-
มันสำปะหลัง-ถัวอิสิง	4.37	43	3.87	60
มันสำปะหลัง-ถัวเหลือง	4.88	1	4.87	1
มันสำปะหลัง-ถัวเขียว	4.50	47	3.85	51

L.S.D. (.05)	N.S.
C.V. (%)	14.7
วันปลูก	4 มิ.ย. 2519

2. การปูรักพืชหลังปอ

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า หลังจากตัดปอแก้วแล้วจะสามารถปูรักพืชอื่นตามหลังโดยอาศัยความชื้นที่มีอยู่ในตินไม้ และพืชที่จะเป็นพืชที่เหมาะสมสำหรับใช้ปูรักในระบบนี้ ให้ทำการทดลองในปี 2518 และปี 2519 ห้องในโรงทดลองของมหาวิทยาลัยฯ และในไร่กสิกร

2.1 การทดลองในปี 2518

การทดลองในปีนี้ ในเมืองมหาวิทยาลัยฯ ทำการปูรักปอแก้ว เป็นแปลงใหญ่ และตัดในเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเวลาตัดปอตามปกติของกสิกร หลังจากนั้นจึงเตรียมตินและปูรักพืชชนิดต่าง ๆ 8 ชนิด คือ ตัวเชียว ตัวพุ่ม ตัวลิสง ตัวเหลือง มันแก้ว ข้าวฟ่าง pearl millet และแตงโม ทดสอบนิคปูรักในแปลงขนาด $1 + 5$ ตร.ม. ทำซ้ำเกี่ยวกันปูรักใส่ปุ๋ย 16-20-0 ในอัตรา 30 กก./ไร่ ปูรักเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2518

สำหรับการทดสอบในแปลงกสิกร ได้ขอใช้แปลงปอของกสิกรที่เก็บเกี่ยวแล้ว ทำการปูรักพืชไร่ 6 ชนิด คือ ตัวเชียว ตัวพุ่ม ตัวลิสง มันแก้ว ข้าวฟ่าง และ pearl millet ทดสอบนิคปูรัก 2 แปลง ขนาดแปลง $3 + 5$ ตร.ม. แปลงหนึ่งไม่ใส่ปุ๋ย อีกแปลงหนึ่งใส่ปุ๋ย 16-20-0 ในอัตรา 30 กก./ไร่ ปูรักเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม

ผลการทดลองปรากฏว่า ไม่ประสบผลสำเร็จทั้งในเมืองมหาวิทยาลัยฯ และในแปลงกสิกร ทั้งนี้ เพราะปูรักข้าวเกินไป ในตอนที่ปูรักปนหยุดลงมาแล้ว เป็นเวลาประมาณ 1 เดือน และทดลองระยะเวลางานการทดลองไม่มีปนเปื้อน เนื่องจากความชื้นในตินแห้งมาก ทำให้ต้นไม้ทุกชนิดที่ปูรักงอกไม่ตี และต้นที่งอกก็เจริญเติบโตไม่ตี เนื่องจากความชื้นไม่เพียงพอ จากการสังเกตปรากฏว่า แตงโม มันแก้ว และตัวพุ่ม เจริญได้ดีกว่าพืชอื่น และให้ผลผลิตมาก แต่ผลลัพธ์ก็มาก ส่าหรับแปลงกสิกรซึ่งเป็นตินโกราช ในตอนที่ปูรักความชื้นคงไว้แปลงในมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นตินโกราช พืชที่ปูรักทุกชนิดออกตีแทบทุกต้น เจริญเติบโตไม่ตีทุกต้น แปลงที่ใส่ปุ๋ยเจริญดีกว่าแปลงที่ไม่ใส่ปุ๋ย มันแก้วและตัวพุ่มเจริญดีกว่าพืชอื่น แต่ไม่มีพืชใดที่ให้ผลผลิต

ผลการทดลองในปีนี้แสดงให้เห็นว่า หากตัดปอตามเวลาปกติที่กสิกรดำเนินการ อยู่ จะข้าวเกินไปที่จะปูรักพืชตามหลังปอได้ เพราะความชื้นในตินไม่พอเพียงสำหรับพืชที่ปูรัก

กามหลัง การปูกรอบนี้จึงจะเป็นที่จะต้องตัดปอให้เร็วขึ้นกว่าเดิม

2.2 การทดลองในปี 2519

2.2.1 การทดลองในมหาวิทยาลัย

ทำการปูกลบอแก้วพันธุ์ทันเชี่ยวเป็นแปลงใหญ่โดยไม่มีการใส่ปุ๋ย เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2519 และตัดเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม เมื่อปอนด์อายุได้ 152 วัน หลังจากนั้นจึงทำการเตรียมดินและปูกลบพื้นที่ 7 ชนิด คือ ถั่วลิสง ถั่วเชีย ถั่วพูม ข้าวฟ่าง pearl millet แห้งโน้ม และมันแกง โดยใช้แผนการทดลองแบบ randomized complete block design มี 4 ชั้น ขนาดแปลงอยู่ 8 + 10 ตร.ม. ก่อนปูกลบใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 50 กก./ไร่ สำหรับบ่อแก้วไก่เวนที่ส่วนหนึ่งไว้ตัดในวันที่ 11 พฤษภาคม เมื่อปอนด์ อายุได้ 193 วัน เพื่อจะดูว่าการตัดปอให้เร็วขึ้นจะทำให้ผลผลิตของปอลคลองมากน้อยเท่าไก่

ผลการทดลองปรากฏว่า ปอที่ตัดเมื่ออายุ 193 วัน ให้ผลผลิตเส้นใยเฉลี่ย 240 กก./ไร่ และที่ตัดเมื่ออายุ 152 วัน ให้ผลผลิตเส้นใยเฉลี่ย 160 กก./ไร่ การตัดปอเร็วขึ้น 41 วัน ทำให้ผลผลิตลดลง 80 กก./ไร่ ซึ่งเป็นปริมาณค่อนข้างมาก สำหรับผลผลิตของพืชที่ 2 แสดงไว้ในตารางที่ 7 การเจริญเติบโตของพืชหกชนิดที่ทำการในปี 2518 มากราฟอย่างไรก็ตาม ผลผลิตของทุกพืชยังอยู่ในเกณฑ์ที่เกินกว่าที่จะแนะนำให้ก่อสร้างปูกลบ ทั้งนี้ เพราะความชื้นในดินในช่วงที่พืชทิ้กออกอกร่องไม่เพียงพอที่จะทำให้พืชให้ผลผลิตสูง สำหรับแห้งโน้มให้ผลก็พอสมควรแต่ก็มีขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณาดึงผลลัพธ์เสียจากการตัดปอเร็วขึ้นกว่าเดิม และผลที่ได้รับจากพืชที่ปูกลบกามหลังปอแล้ว ผลที่ได้ยังไม่คุ้มกัน จะเป็นที่จะต้องปรับปรุงวิธีการปูกลบโดยเนพะระยะเวลาในการปูกลบและการตัดปอ เพื่อให้ผลผลิตของปอไม่ลดลงมากเกินไปนัก และให้การปูกลบพืชที่ 2 มีช่วงที่ได้รับความชื้นในดินเพียงพอที่จะให้ผลผลิตที่พอสมควร คุ้มค่ากับที่จะต้องลงทุนลงแรงในการเพาะปลูก ซึ่งจะได้รับการทดลองท่อไปในปี 2520

พารากรที่ 7 ผลผลิตของปอแก้วและพืชที่ปลูกตามหลัง (แบ่งในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี 2519)

พืชแรก	ผลผลิต, (กก./ไร่)	พืชที่สอง	ผลผลิต, (กก./ไร่)
ปอแก้ว (เส้นใย)		ถั่วเขียว	26
ต้นเนื้อ 2 ต.ค (152 วัน)	160	ถั่วลิสง	28
		ถั่วพม	57
		ขาวฟ่าง	6
		Pearl millet	55
		มันแก้ว	26
		แตงโน	1024 (820 ถุง)
ต้นเนื้อ 11 พ.ย (193 วัน)			

วันปลูก : พืชแรก 3 พ.ย 2519 พืชที่ 2 12 ต.ค 2519

2.2.2 การทดลองในแปลงกสิกร

การทดลองในแปลงกสิกรณี 2 แบบคือ แบบแรกค่าเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของโครงการฯ หั้งการปูรุกปอและการปูรุกพืชตาม ทำกรทดลอง 3 หมู่บ้าน คือ บ้านม่วง บ้านบ่าสาน และบ้านแยก ปูรุกปอในเนื้อที่บ้านละ 1 ไร่ เมื่อเก็บเกี่ยวปอแล้วปูรุกพืชตาม หมู่บ้านละ 1 ชนิด พืชที่ปูรุกตามໄค์แก้ บ้านม่วงปูรุกถั่ว เชียง บ้านป่าสานปูรุกถั่วลิสง และบ้านแยกปูรุก มันแกว ปอปูรุกโดยไม่มีการใส่ปุ๋ย พืชที่สองมีการใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 50 กก./ไร่

การทดสอบแบบที่สอง ทำในแปลงปอของกสิกร โดยกสิกรเป็นผู้ปูรุกปอเอง หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ เป็นผู้ปูรุกพืชที่สอง พืชที่สองที่ปูรุกนี้ 8 ชนิด คือ ถั่วลิสง ถั่วเชียง ถั่วเหลือง ถั่วพุ่ม ถั่วนะยะ มันแกว ข้าวฟ่าง และ pearl millet และพืชปูรุกในเนื้อที่ 200 คร.ม. มีชำเดียวท่าการทดลอง 3 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 แหง ปอปูรุกโดยไม่ໄค์ใส่ปุ๋ย แต่พืชที่สองมีการใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 30 กก./ไร่

ผลการทดลองแบบแรกแสดงในตารางที่ 8 ผลผลิตของปอที่บ้านม่วงและบ้านป่าสันอยู่ในเกณฑ์มาก แทบทบานแยกผลผลิตก่อ เพราะที่ปูรุกเป็นที่นาตอนເກົ່າ ວັນພື້ນมาก และນີ້ບາງຫວັງນໍາຊັງທ່າໃກ້ເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕໄມ້ຄອຍດີ ພິສທ່າສອງທຸກພື້ນເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕໄມ້ຄອຍດີ ແລະຜົດປົກທ່ານາກ ມັນແກວດູກຂົມພົມຄວັດຜົດໃນໄຕ ແກ້ໄນຄາຄວາຈະໃນຜົດປົກສູງ

สำหรับการทดลองแบบที่ 2 ชึงกสิกรปูรุกปอเองตามปกติ และเจ้าหน้าที่ของโครงการฯ ค่าเนินการปูรุกพืชที่สอง ไม่ໄค์ທ່າກວັດຜົດຜົດຂອງປອ ວັດແກ່ຜົດຜົດຂອງພິສທ່າສອງ ชຶ່ງແສກງໄວ້ໃນตารางที่ 9 ผลการทดลองกໍาເຊັ່ນເດືອກັນກາຮັດສອບໃນມາວິທາລັບ ອີໂມ່ມີພິສທ່າເລີຍທີ່ໃຫຍ່ຜົດສູງດີ່ງຊັ້ນທີ່ຈະຄຸນກັນທຸນແລະແຮງງານທີ່ໃຊ້ໃນກາຮັດ ພິສທ່າສ່ວນໃຫຍ່ເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕໄມ້ຄື ພອໃຫ້ໃນຮະບະແກກ ແກ້ໄນຮະບະແຍະຫັ້ງຄວາມໜັ້ນໄມ້ເພີ່ມພອທ່າໃກ້ເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕໄມ້ຄື ແລະໃຫ້ຜົດປົກທ່າ ແສກງວ່າກາຮັດປູກພື້ນທີ່ສອງໃນເດືອນທຸລາກມີ້ເກີນໄປ ຄວາມໜັ້ນໃນດິນມີໄນ້ເຂີ່ມພອທ່ອດຮະບະເວລາກາຮັດຢູ່ເຕີບໂຕຂອງພື້ນ

ตารางที่ 8 ผลผลิตของปอแก้วและพืชที่ปลูกตามในแปลงกลิกรที่ดำเนินการ โดยเจ้าหน้าที่ของ
โครงการ หงษ์แรกและพืชที่สอง (ปี 2519)

หมู่บ้าน	พืชแรก	วันปลูก	วันตัด	ของเส้นใย	พืชที่สอง	วันปลูก	ผลผลิต	
							(กก./ไร่)	(กก./ไร่)
ม่วง	ปอแก้ว	9 พ.ค	5 ต.ค	575	ถั่วเขียว	7 ต.ค		6
ป่าสาน	ปอแก้ว	11 พ.ค	5 ต.ค	525	ถั่วสิสง	9 ต.ค		15
แมก	ปอแก้ว	11 พ.ค	13 ต.ค	156	มันแก้ว	25 ต.ค	ถูกชนไม้หมอก	

ตารางที่ 9 ผลผลิตของพืชไร่ชนิดต่าง ๆ ที่ปลูกตามหลังปอแก้ว ในแปลงที่กลิกรปลูกปอเองและ
เจ้าหน้าที่ของโครงการ ปลูกพืชที่สอง (ปี 2519)

ชนิดพืช	ผลผลิต (กก./ไร่)		
	นานม่วง	นานป่าสาน	นานแมก
ถั่วสิสง	*	24	7*
ถั่วเขียว	7	3	12
ถั่วเหลือง	0	0	3
ถั่วหมุน	5	8	18
ถั่วมะละกอ	*	3 **	30
มันแก้ว	*	*	*
ข้าวฟ่าง	0	0	82
Pearl millet	0	0	23
วันปลูก	26 ต.ค	23 ต.ค	25 ต.ค

* ถูกชนไม้

** ส่วนหนึ่งกลิกรเก็บไปบริโภค

3. การปลูกพืชไร่สองครั้งในที่คอน

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะหาคุณภาพพืชที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช 2 ครั้ง ในที่คอนโดยอาศัยน้ำฝนแต่เพียงอย่างเดียว ทำการทดลองในปี 2519 ทั้งในไร่ทดลองของมหาวิทยาลัย และในแปลงกสิกร

3.1 การทดลองในมหาวิทยาลัย

การทดลองในมหาวิทยาลัย ใช้แผนการทดลองแบบ split plot มี 2 ชั้น โดยมีชนิดของพืชแรกเป็น main plot และชนิดของพืชที่ทดลองเป็น sub plot พืชแรกมี 8 ชนิด คือ ถั่วลิสง ถั่วเชีย ถั่วเหลือง ถั่วพูม ขาวฟ่าง ขาวโพด ขาวໄร และ งา พืชที่สองมี 5 ชนิด คือ ถั่วลิสง ถั่วเชีย ถั่วเหลือง ถั่วพูม และขาวฟ่าง พันธุ์ที่ใช้ ถั่วลิสงใช้พันธุ์ไทนาน 9 ถั่วเชียใช้พันธุ์ MG 50-10A ถั่วเหลืองพืชแรกใช้พันธุ์ ส.จ.1 พืชที่สองใช้พันธุ์ ส.จ.2 ถั่วพูม พืชแรกใช้พันธุ์ Red cowpea 6-1 US พืชที่สองใช้พันธุ์พื้นเมือง ขาวฟ่างใช้พันธุ์เอกการพันธุ์ เบ้า ขาวโพดใช้พันธุ์สุวรรณ 1 ขาวໄรใช้พันธุ์หอม และความชื้นจากพิษณุโลก ขนาดของ main plot 27.5×10 ตร.ม. ขนาดของ sub plot 5.5×10 ตร.ม. พืชแรกใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 50 กก./ไร่ พืชที่สองใส่ปุ๋ยชนิดเดียวกันในอัตรา 25 กก./ไร่

ตารางที่ 10 แสดงผลผลิตที่ได้จากการทดลอง สำหรับพืชแรกมีถั่วลิสง และขาวโพดเท่านั้นที่ให้ผลผลิตดี ซึ่งอันในผลผลิตคือ โภภเฉพาะถั่วเหลืองและงา เมล็ดก้อน เก็บผลผลิตแบบไม่ได้เลย การที่พืชแรกส่วนใหญ่ให้ผลผลิตดี เป็นมาจากการสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการคือ ประการแรกคุณสมบัติของคินในเมล็ดทดลองไม่สม่ำเสมอ พืชเจริญเติบโตคือเป็น หย่อม ๆ บริเวณที่คินไม่ดี พืชจะแคระแกรนไม่ให้ผลผลิต แม้จะมีการใส่ปุ๋ยก็ไม่ช่วยให้การเจริญเติบโตคื้น ปัญหานี้ไม่เพียงแค่มีในแปลงทดลองของมหาวิทยาลัยเท่านั้น ในแปลงกสิกรก็พบ อุปสรรค พืชแต่ละชนิดมีความสามารถในการเจริญเติบโตในบริเวณที่คินเลวนี้ไม่เหมือนกัน พืชที่แสดงอาการแคระแกรนมาก ได้แก่ ถั่วเชีย ถั่วเหลือง ขาวฟ่างและงา ขาวโพดแสดงอาการไม่มากนัก (แต่แปลงนี้มีน้ำฝนอยู่ในมีจุดที่คินเลว) ถั่วพูมและถั่วลิสงเจริญเติบโตได้ดี และการเจริญเติบโตค่อนข้างสม่ำเสมอทั้งแปลง ปัญหานี้ประการที่สอง ได้แก่ ภาวะเป็นแล้งในตอนต้นฤดู ซึ่งจะทำให้เกิดความเสื่อมของพืช โดยเฉพาะถั่วเชียและถั่วพูม ซึ่งอยู่สูง

และเป็นผลในช่วงที่กำลังจะติดฝัก มดูเหมือนอกนกไก่แก่ โรคและแมลง ปรากฏว่าช้าไว้ เป็นโรคใบไม้ค่อนข้างรุนแรง และนกหัวความเสียหายมากกว่าฟางมาก

สำหรับพืชที่สองส่วนใหญ่ได้ผลผลิตค่อนข้างดี มะระปูอุกไก่ช้า ในช่วงหลังของการเจริญเติบโตเป็นระยะที่ผ่านมาแล้ว ความชื้นไม่พอเพียงต่อการที่จะให้ผลผลิตค่อนข้างดี น้ำที่ปูอุกตามหลังตัวเขียวเท่านั้นที่ผลผลิตของบางพืชอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ นอกนั้นผลผลิตก่อนช่างค่อนข้างดี

ตารางที่ 11 แสดงมูลค่าของผลผลิต ต้นทุนที่เป็นเงิน และรายได้สุทธิจากการปลูกระบบทาง ๆ พืชแรกที่ให้รายได้สุทธิสูงที่สุด ไก่แก่ ถัวลิสง รองลงมาไก่แก่ ช้า โพ一颗 ซึ่งเป็นสองพืชที่ให้ผลผลิตค่อนข้างดี นอกนั้นขาดทุน สำหรับถัวลิสง ไม่คุ้นค่าจะให้ผลตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ย ฉะนั้นจึงสามารถลดคostenลงได้อีกมาก พืชที่สองส่วนใหญ่ขาดทุน ที่ไม่ขาดทุนก็ในรายได้ไม่คุ้มกับแรงงานและเวลาที่ใช้ในการเพาะปลูก เมื่อพิจารณาถึงรายได้สุทธิรวมทั้งสองพืชการปลูกถัวลิสงตามด้วยตัวเขียว หรือถัวพูนให้ผลตอบแทนสูงที่สุด ซึ่งทั้งสองระบบค่าค่าวางให้รายได้สุทธิสูงกว่านี้ ถ้าลดคostenค่าปุ๋ยลง

3.2 การทดลองในแปลงสีกร

การทดลองในแปลงสีกรทำ 3 หมู่บ้าน คือ บ้านม่วง บ้านป่าสาน และบ้านแยก วิธีการทดลองคล้ายคลึงกับการทดลองในมหาวิทยาลัยฯ ยกเว้นใช้แปลงขนาดใหญ่กว่า และทำเพียงชั้้เดียวในแต่ละหมู่บ้าน พืชแรกที่ปลูกมี 3 พืช คือ ถัวลิสง ถัวเขียวและช้าฟาง แต่ละพืชปลูกในแปลงขนาด 800 ตร.ม. สำหรับถัวลิสงแบ่งแปลงออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่ง โรยยาอลเทอร์ก้าอยปูอุก เพื่อป้องกันเสี้ยนดิน อีกครึ่งหนึ่งไม่ใส่ยา ถัวเขียวที่ทำเช่นเดียวกัน ครึ่งหนึ่งใส่ยาฟูราคนาเพื่อป้องกัน bean fly อีกครึ่งหนึ่งไม่ใส่ยา ถัวเขียวและถัวลิสง ไม่มีการใส่ปุ๋ย แต่ช้าฟางใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 30 กก./ไร่ หลังจากเก็บเกี่ยวพืชแรกและพืชแล้ว แบ่งแปลงออกเป็น 4 ส่วน ปูอุกพืชตาม 4 ชนิด คือ ถัวลิสง ถัวเขียว ถัวพูน และช้าฟาง ทุกแปลงใส่ปุ๋ย 17-17-17 ในอัตรา 50 กก./ไร่

ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 12 ผลผลิตที่ได้จากการทดลองคล้ายคลึงกับการทดลองในมหาวิทยาลัยฯ คือ ถัวลิสงไก่ผลิตค่อนข้างดี ถัวเขียวและช้าฟางให้ผลผลิตค่อนข้างดี สำหรับพืชที่สองส่วนใหญ่ให้ผลผลิตค่อนข้างดี แต่ก็มีบางพืชที่ให้ผลพอใช้ได้ในบางระบบ และในบางหมู่บ้าน

ตารางที่ 10 ผลผลิตของพืชแรกและพืชที่สอง ในการทดลองปลูกพืชไร่สองครั้งในที่ดอน
(ในทดลองมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี 2519)

พืช	พืชแรก 1/ ผลผลิต (กก./ไร่)	วันปลูก	พืชที่สอง				
			ถั่วเหลือง	ถั่วเขียว	ถั่วหมุน	ข้าวฟ่าง	
ถั่วเหลือง	218	2, 4 ต.ค	51	8	52	85	36
ถั่วเขียว	38	19 ก.ย	100	1	17	76	177
ถั่วหมุน	88	29 ก.ย	66	0.5	4	72	40
ข้าวฟ่าง	86	1, 2 ต.ค	41	3	24	92	31
ข้าวโพด	305	4 ต.ค	45	2	12	63	21
ฯ	0	1, 4 ต.ค	70	6	10	101	24
ถั่วเหลือง	8	เก็บเกี่ยวได้ ปลูกพืชที่สองไม่ได้					
ข้าวไร่	74	เก็บเกี่ยวได้ ปลูกพืชที่สองไม่ได้					

1/ ปลูก 4 มิถุนายน 2519

ตารางที่ 11 มูลค่าของผลิต หนุ่นเพิ่มเงิน และรายรัฐจราจรในกรุงเทพฯ 2 ศรี งบประมาณฯ สำนักงานพัฒนาฯ สำนักงาน (ไว้เดือน มกราคม พ.ศ. 2519)

ที่	พัฒนาฯ			ที่ดิน		
	มูลค่าฯ / ผลผลิต (บาท/ไร่)	หนุ่นเพิ่มเงิน/ หนุ่นเพิ่มเงิน (บาท/ไร่)	รายรัฐ ฯ	มูลค่าฯ / ผลผลิต (บาท/ไร่)	หนุ่นเพิ่มเงิน/ หนุ่นเพิ่มเงิน (บาท/ไร่)	รายรัฐฯ
ที่ดินสัง	1090	562	528	ที่ดินสัง	255	463
ที่ดินเปลือง				ที่ดินเปลือง	40	209
ที่ดินเชื้อ				ที่ดินเชื้อ	312	211
ที่ดินปลูก				ที่ดินปลูก	340	229
ที่ดินฟาร์ม				ที่ดินฟาร์ม	54	187
ที่ดินเปลือง	228	323	-95	ที่ดินสัง	500	463
ที่ดินเปลือง				ที่ดินเปลือง	5	209
ที่ดินเชื้อ				ที่ดินเชื้อ	102	211
ที่ดินปลูก				ที่ดินปลูก	304	229
ที่ดินฟาร์ม				ที่ดินฟาร์ม	266	187
ที่ดินเปลือง				ที่ดินเปลือง		79
ที่ดินเชื้อ				ที่ดินเชื้อ		-16
ที่ดินปลูก				ที่ดินปลูก		-58
ที่ดินฟาร์ม				ที่ดินฟาร์ม		-299
ที่ดินเปลือง				ที่ดินเปลือง		-204
ที่ดินเชื้อ				ที่ดินเชื้อ		-109
ที่ดินปลูก				ที่ดินปลูก		-204
ที่ดินฟาร์ม				ที่ดินฟาร์ม		-20
ที่ดินเปลือง				ที่ดินเปลือง		-16

265

- 1/ ราคากำไรในกรุงฯ : ที่ดินสังและที่ดินเปลือง กก.๑๘๖ หน้า ๕ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๘๗ หน้า ๖ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๘๘ หน้า ๔ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๘๙ หน้า ๒ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๙๐ หน้า ๑.๕๐ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๙๑ หน้า ๑.๘๐ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๙๒ หน้า ๒ ห้อง ๑๐๐ ตร.ม. กก.๑๙๓ หน้า ๒๒๕ นาท พื้นที่ต่อไร่ 113 นาท

ตารางที่ 11 (๗๙)

พัฒนาการ		พัฒนาการ		พัฒนาการ	
เพศ	บุตร/女 บุตร/男 (บุรุษ/ ชาย)	หญิง/女 หญิง/ สาว/女 (นาง/ สาว)	ชาย/男 ชาย/ ชาย/男 (ชาย/ ชาย)	ชาย/女 ชาย/ ชาย/女 (ชาย/ ชาย)	ชาย/男 ชาย/ ชาย/男 (ชาย/ ชาย)
เด็ก	352	316	36	350	463
เด็ก			เด็กสอง	3	-97
เด็ก			เด็กสอง	209	-206
เด็ก			เด็กสอง	211	-170
เด็ก			เด็กสอง	-187	-151
เด็ก			เด็กสอง	288	95
เด็ก			เด็กสอง	229	59
เด็ก			เด็กสอง	60	-91
เด็ก			เด็กสอง	187	-127
เด็ก			เด็กสอง	463	-428
เด็ก			เด็กสอง	205	-258
เด็ก			เด็กสอง	15	-364
เด็ก			เด็กสอง	209	-198
เด็ก			เด็กสอง	144	-67
เด็ก			เด็กสอง	211	-237
เด็ก			เด็กสอง	368	-31
เด็ก			เด็กสอง	229	139
เด็ก			เด็กสอง	47	-140
เด็ก			เด็กสอง	187	-310
เด็ก			เด็กสอง	463	33
เด็ก			เด็กสอง	225	-258
เด็ก			เด็กสอง	10	92
เด็ก			เด็กสอง	72	-139
เด็ก			เด็กสอง	252	152
เด็ก			เด็กสอง	229	314
เด็ก			เด็กสอง	32	136
เด็ก			เด็กสอง	187	-155

266

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พืชเบริก		พืชออก	
พืช	มูลค่า 1/ หน่วย 2/ ราย/ตร.กม.	พืช	มูลค่า 1/ หน่วย 2/ ราย/ตร.กม.
ผลิตภัณฑ์ปั่นจักร (บาท/ไร่)	(บาท/ไร่) (บาท/ไร่)	ผลิตภัณฑ์ปั่นจักร (บาท/ไร่)	(บาท/ไร่) (บาท/ไร่)
ฯลฯ	0	245	-245
		บริโภค	บริโภค
		ก้าเหลือง	ก้าเหลือง
		ก้าเขียว	ก้าเขียว
		ก้าขาว	ก้าขาว
		ก้าฟาง	ก้าฟาง
ก้าเหลือง	40	325	-285
ก้าขาว	148	237	-89

ในแปลงบ้านม่วง ถัวลิสิงที่ปููกตามหลังถัวลิสิงหรือถัวเชียว และถัวเชียวที่ปููกตามหลังถัวลิสิงให้ผลลัพธ์ใช้ แปลงบ้านป่าสาน ถัวเชียวที่ปููกตามหลังถัวลิสิงหรือถัวเชียว ในผลลัพธ์สุก แต่ผลผลิตก็ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แปลงบ้านแรก ถัวลิสิงที่ปููกตามหลังถัวเชียวให้ผลลัพธ์สุก

ตารางที่ 13 แสดงมูลค่าของผลผลิต ตันทุนที่เป็นตัวเงิน และรายได้สุทธิจาก การปููกพืชสองครั้งระบบต่าง ๆ ในแปลงกสิกร จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ขาดทุน หรือด้านขาดทุนก็ให้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่าแรง จำเป็นที่จะต้องหาทางปรับปรุงวิธีการปููกปูนติให้คุ้มค่า กว่านี้ และทางด้านขาดทุนในส่วนที่คาดหวังไว้ก็คือ การปููกถัวลิสิงตามด้วยถัวเชียวหรือถัวลิสิง และถัวเป็นคน ระบบที่พอดีจะให้ผลลัพธ์มากที่สุด ก็คือ การปููกถัวลิสิงตามด้วยถัวเชียวหรือถัวลิสิง และการปููกถัวเชียว ตามด้วยถัวลิสิงหรือถัวเชียว ซึ่งจะได้ทำการทดลองต่อไป

เมื่อพิจารณาผลการทดลองที่ได้จากการทดลองที่ได้จากการทดลองในมหาวิทยาลัยฯ และในแปลงกสิกร จะเห็นได้ว่า ระบบการปููกพืช 2 ครั้ง ในที่ดอนยังมีปัญหาอยู่ยังมาก โดยเฉพาะอัตราการเสียหายของพืชที่ปููก เนื่องจากสภาพพืชฟ้าอากาศอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งนี้ เพราะส่วนใหญ่ในช่วงแรกของฤดูกาลแห้งจะมีช่วงที่ฝนแห้งเป็นระยะเวลานาน ทำให้ความเสียหายแก่พืชแรกที่ปููก โดยเฉพาะต้นช่วงที่ฝนแห้งเป็นช่วงที่พืชกำลังผลิตออกผล จึงจำเป็นที่จะหันไปใช้พืชที่ทนทานต่อสภาพแห้งแล้ง ให้กับพืชที่สอง ระบบการปููกพืชที่สองมีผลลัพธ์การเจริญเติบโตและผลผลิตของพืชที่สองเป็นจำนวนมาก หากปููกโดยใช้เศษใบไม้จะให้ผลลัพธ์ดี เพราความชื้นไม่เพียงพอในช่วงหลังของการเจริญเติบโตของพืช โดยทั่ว ๆ ไปพบว่าจำเป็นต้องปููกให้กับภัยในเดือนกันยายน หรืออย่างช้าที่สุดภายในเดือนตุลาคม จึงจะได้ผล การปููกในเดือนตุลาคมก็เสียหายมาก เพราในบางปีฝนมาตั้งแต่เดือนตุลาคม ปีหน้าในปีต่อไปจะมีการเรื่องต่อเรื่องต่อไปก็มีความอุดมสมบูรณ์ท่ออยู่แล้ว ยังมีบางจุดที่คิดเลวเป็นอย่างมาก บริเวณน้ำพืชจะแคระแกรน ในเจริญเติบโต และไม่ให้ผลผลิต บางครั้งภายในเดือนตุลาคมก็เสียหายมาก ถึงแม้จะมีการใส่ปุ๋ยก็ไม่ช่วยให้การเจริญเติบโตดีขึ้นเท่าไรนัก มีบางพืชเท่านั้นที่สามารถเจริญเติบโตได้ในคืนเย็นเหล่านี้ จะน้ำหากในแปลงมีจุดที่คิดเลว非常にมาก ก็จะจำกัดพืชที่จะปููกได้ลงไปอีก นอกจากจะมีวิธีแก้ไขที่ได้ผล เนื่องจากการปููกพืช 2 ครั้ง ในที่ดอนมีอัตราการเสียหายมาก จึงจำเป็นต้องหาทางลดค่าทุนการผลิตลงให้มากที่สุด โดยเฉพาะต้นทุนที่เป็นเงิน

ตารางที่ 12 ผลผลิตของพืชแปรและพืชสอง ในการปลูกพืชไร่ส่องคงในเนื้อค่อน (แปลงลิขิต คำนวณโดยเจ้าหน้าที่
ของโครงการ ปี 2519)

หมู่บ้าน ๑๙	พืชแรก			พืชสอง		
	วัฒนคุณ	พืช	ผลผลิต ^(กก./ไร่)	วัฒนคุณ	ผลผลิต ^(กก./ไร่)	พืชสอง
ม่วง	16 พ.ค.	ถั่วถัง (1) ถั่วเขียว (1) ถั่วเขียว (2) ข้าวฟ่าง	124 100 30 3	20 มี.ย. 18 ก.ย. 15 ต.ค.	134 108 48	77 31 25
ปราสาท	22 พ.ค.	ถั่วถัง (1) ถั่วเขียว (1) ถั่วเขียว (2) ข้าวฟ่าง	80 56 14 6	6 ต.ค. 1 พ.ย. 19 ต.ค.	36 45 10	66 63 2
แมก	25 พ.ค.	ถั่วถัง (1) ถั่วเขียว (1) ถั่วเขียว (2) ข้าวฟ่าง	72 48 23 174	30 มี.ย. 31 ส.ค. 14 ต.ค.	56 92 19	45 22 3
(1) ถั่วถังในสายรอดเดร็ค ถั่วเขียวในสายพาราพาณ (2) ไม้เล็บ				พืชสอง		
1/ วัฒนคุณ 18 ต.ค. ๒/ วัฒนคุณ 15 ต.ค. และ ๓/ วัฒนคุณ 13 ต.ค.				37	2	

269

“ 13 ” ፳፻፲፭ (፲፲፰፭፲) የፌዴራል ተስፋዎች አንቀጽ ፩፭

ପ୍ରକାଶନ ମେତ୍ରିକ୍ସ ୧୩ (୨୦)

271

พืชยังคง		พืชที่ส่อง				ราษฎร์ต้องห้าม	
ลักษณะ	คุณภาพ	กินหนา 1/ พัฒนาเจริญ	กินหนา 2/ พัฒนาเจริญ	กินหนา 3/ พัฒนาเจริญ	กินหนา 4/ พัฒนาเจริญ	รวม 2 ห้าม (บาท/กกร.)	รวม 2 ห้าม (บาท/กกร.)
ถั่วเหลือง	(1) 400	340	60	ถั่วเหลือง	180	473	-293 -233 -268
	(2) 280	255	25	ถั่วเชียง	396	323	73 133 98
				ถั่วพม	52	258	-206 -146 -181
				ถั่วฟ่าง	38	233	-195 -135 -170
ถั่วเชียง	(1) 84	98	-14	ถั่วเหลือง	225	473	-248 -262 -251
	(2) 36	39	-3	ถั่วเชียง	378	339	39 25 36
				ถั่วพม	24	258	-234 -248 -237
				ถั่วฟ่าง	75	241	
ข้าวฟ่าง	77	151	-74	ถั่วเหลือง	50	481	-431 -505
				ถั่วเชียง	12	339	-327 -401
				ถั่วพม	8	266	-258 -332
				ถั่วฟ่าง	11	233	-222 -296

(1) ក្រុមទេសចរណ៍ និង បានឱ្យយើរ សម្រាការណ៍ (2) ឲ្យស្មាយ
គិតជានាមពេលធម្មុ និងខ្សោយប្រាការសំខាន់ខ្ពស់ ដូចដែលខ្លាងក្រោម បែនពីរ 135 នរាង/
អនុញ្ញន 1 / ត្រួមពិភពក្នុង ការរួម 225 នរាង/
2 /

ตารางที่ 13 (หน้า) บัญชีแยก

ผู้ซื้อ	พืชยังคง			พืชที่ออก			รายได้ต้นทุน		
	มูลค่า	หักหุ้น 1/	รายได้ต้นทุน	ผูก	มูลค่า	หักหุ้น 2/	รายได้ต้นทุน	หักหุ้น 3/	รายได้ต้นทุน
ผู้ผลิต (บาท/ไร่)(บาท/ไร่)	ผู้ผลิต (บาท/ไร่)	หักหุ้น 1/	หักหุ้น 2/	ผูก	ผูก	หักหุ้น 3/	รายได้ต้นทุน	หักหุ้น 4/	รายได้ต้นทุน
ถั่วเขียบ	(1) 360	341	19	ถั่วเขียบ	280	473	-193	-174	-209
	(2) 240	256	-16	ถั่วเขียบ	270	331	-61	-42	-77
				ถั่วพูน	84	250	-166	-147	-182
				ถั่วฟ่าง	48	233	-185	-166	-201
ถั่วเขียว	(1) 138	106	32	ถั่วเขียบ	460	473	-13	19	61
	(2) 114	40	74	ถั่วเขียบ	132	331	-199	-167	-125
				ถั่วพูน	92	258	-166	-134	-92
				ถั่วฟ่าง	198	241	-43	-11	31
ถั่วฟ่าง	261	143	118	ถั่วเขียบ	95	473	-378	-260	
				ถั่วเขียว	18	331	-313	-195	
				ถั่วพูน	148	258	-110	8	
				ถั่วฟ่าง	3	233	-230	-112	

- (1) ถั่วเขียบในสอดคล้องกับเขียบในสูตรราษฎร์
1/ คิดจะขายขาดทุน 225 บาท กำไร 135 บาท/ไร่
2/ เนื่อง 1/ ใบ สูตรหักหุ้น ค่าบุญ 225 บาท/ไร่